

§ 11. W obwodzie łowieckim, obejmującym obszary lasów, dzierżawcy nie przysługuje prawo zgłaszania pretensji z powodu przeszkód w wykonywaniu polowania wywołanych czynnościami gospodarczo-leśnymi. W miarę możliwości nadleśnictwo wstrzyma prace gospodarczo-leśne w pobliżu miejsca polowania lub ofladrowanych wilków. O zamierzonych polowaniach zbiorowych na terenach leśnych dzierżawca obowiązany jest powiadomić nadleśnictwo (bądź leśnictwo) co najmniej na trzy dni przed zamierzonym polowaniem ze wskazaniem daty, miejsca i rodzaju polowania.

Odszkodowanie.

§ 12. Dzierżawca jest obowiązany do wynagrodzenia szkód, wyrządzonych przy wykonywaniu polowania.

Kaucje.

§ 13. 1. Dla zabezpieczenia dotrzymania warunków niniejszej umowy dzierżawnej dzierżawca wpłaca kaucję gotówką w wysokości półrocznej tenuty dzierżawnej, tj. złotych (słownie zł).

2. Od sumy kaucyjnej dzierżawca nie będzie otrzymywał odsetek.

3. W razie dokonania przez wydzierżawiającego potrąceń ze złożonej kaucji dzierżawca obowiązany jest w ciągu miesiąca od otrzymania wezwania uzupełnić kaucję do pierwotnej wysokości.

Rozwiązanie umowy.

§ 14. 1. Umowa wygasa z upływem czasu, na który została zawarta.

2. Umowa może być rozwiązana przedterminowo przez wydzierżawiającego w razie naruszenia przez dzierżawcę przepisów ustawy, wydanych na jej podstawie rozporządzeń i zarządzeń lub istotnych warunków umowy, a w szczególności:

- 1) nieprzeznaczenia, stosownie do zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, wydanego na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy, kwot osiągniętych z pozyskanej zwierzyny na podniesienie hodowli i ochrony zwierzyny,
- 2) prowadzenia hodowli i ochrony zwierzyny w sposób niezgodny ze wskazaniem planu hodowlanego,
- 3) uchylania się dzierżawcy od przestrzegania zasad współdziałania z przedsiębiorstwem lasów państwowych o prowadzeniu gospodarki łowieckiej na terenach leśnych wchodzących w skład dzierżawionego obwodu łowieckiego, ustalonych zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wydanym na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy,
- 4) niepodporządkowania się zarządzeniom władz wydanym

w związku ze stwierdzeniem enzoptycznej choroby zwierzyny,

- 5) zbywania zwierzyny ubitej, jej mięsa i skóry innym przedsiębiorstwom i instytucjom niż wyznaczone przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego zarządzeniem wydanym na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy,
 - 6) odstępowania osobom wykonującym polowanie ubitej zwierzyny bez przestrzegania przepisów zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, wydanego na podstawie art. 28 ust. 4 ustawy,
 - 7) odmowy pokrycia kosztów związanych z odstrzałem zastępczym,
 - 8) nieutrzymywania strażników łowieckich zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wydanego na podstawie art. 40 ustawy,
 - 9) rozwiązania kola,
 - 10) niezapłacenia czynszu dzierżawnego w ciągu trzech miesięcy od daty płatności,
 - 11) nieuzupełnienia przez dzierżawcę kaucji do pierwotnej wysokości, w razie dokonania z niej potrąceń przez wydzierżawiającego.
3. Umowa może być rozwiązana przedterminowo przez dzierżawcę w razie zmiany powierzchni wydzierżawionego obwodu łowieckiego lub czynszu.

Właściwość sądu.

§ 15. Umawiające się strony postanawiają, że wszelkie spory mogące wyniknąć z niniejszej umowy, rozstrzygane są przez sąd właściwy terytorialnie dla wydzierżawiającego.

Postanowienia końcowe.

§ 16. Umowa niniejsza obowiązuje z chwilą podpisania jej przez obydwie strony.

§ 17. Podatek od nabycia praw majątkowych, przypadający od niniejszej umowy, uiszcza dzierżawca.

§ 18. Umowa niniejsza spisana została w jednonobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostaje u wydzierżawiającego, drugi otrzymuje dzierżawca, a trzeci — organ do spraw rolnictwa i leśnictwa przydziemu właściwej powiatowej rady narodowej.

Dzierżawca

Wydzierżawiający

(podpis)

(podpis)

Uwaga. Umowę spisuje się w trzech egzemplarzach tylko wówczas, gdy wydzierżawiającym jest przedsiębiorstwo lasów państwowych lub zarząd państwowych gospodarstw rolnych.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 11 lutego 1960 r.

w sprawie bilansowania i zbytu rurek drenarskich.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz rozgraniczenia właściwości w tej dziedzinie (Dz. U. Nr 52, poz. 253) oraz w związku z uchwałą nr 351 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1959 r. w sprawie rozwoju produkcji rurek drenarskich w latach 1961—1965 zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy rurek drenarskich (sączków, drenów) ceramicznych i gliniano-cementowych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa:

- 1) podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 2) podległe radom narodowym, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. 1. Wprowadza się obowiązek sporządzania rocznych ogólnokrajowych i wojewódzkich bilansów rurek drenarskich.

2. Projekty bilansów, o których mowa w ust. 1, sporządzać będą Centrala Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw i podległe jej wojewódzkie centrale materiałów budowlanych.

3. Ogólnokrajowy bilans rurek drenarskich zatwierdza i rezerwami rurek drenarskich dysponuje Pełnomocnik Rządu do Spraw Rozwoju Produkcji Rurek Drenarskich.

4. Na podstawie ogólnokrajowego bilansu Pełnomocnik Rządu do Spraw Rozwoju Produkcji Rurek Drenarskich ustalać będzie wytyczne dla poszczególnych województw.

5. Wojewódzkie bilanse uwzględniające wytyczne, o których mowa w ust. 4, zatwierdzać będą przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. 1. Występujące na terenach niektórych województw deficyty rurek drenarskich ceramicznych o średnicy 5 i 7,5 cm powinny być wyrównywane — do czasu odpowiedniego zwiększenia lokalnej produkcji — w drodze przywozu z innych województw.

2. Zapotrzebowanie poszczególnych województw na rurki drenarskie o średnicy 10—20 cm powinno być pokrywane w zasadzie rurkami drenarskimi gliniano-cementowymi i ceramicznymi z lokalnej produkcji.

§ 4. Tryb bilansowania i zbytu rurek drenarskich reguluje instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 5. W celu podniesienia jakości rurek drenarskich zobowiązuje się Zjednoczenie Przemysłu Ceramiki Budowlanej i wojewódzkie Zjednoczenia przemysłu terenowego materiałów budowlanych do:

- 1) zorganizowania w 1960 r. podręcznych laboratoriów w każdym zakładzie produkującym rurki drenarskie oraz odpowiednich laboratoriów w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach,
- 2) systematycznego nadzoru nad stosowaniem przez podległe przedsiębiorstwa przepisów obowiązujących w zakresie kontroli jakości produkcji rurek drenarskich.

§ 6. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 15 lutego 1960 r.

2. W zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem nie obowiązują przepisy zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 lipca 1959 r. w sprawie ustalenia terminów i wyznaczenia jednostek właściwych do przyjmowania zamówień na niektóre artykuły budowlane, pochodzenia mineralnego, szklarsko-ceramiczne i korkowe (Monitor Polski Nr 68, poz. 352).

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. J. Grzymek

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 lutego 1960 r. (poz. 104).

INSTRUKCJA W SPRAWIE BILANSOWANIA I ZBYTU RUREK DRENARSKICH

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ilekroć w instrukcji niniejszej jest mowa o:

- a) dostawcach — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa produkujące rurki drenarskie ceramiczne i gliniano-cementowe,
- b) odbiorcach — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa zużywające rurki drenarskie,
- c) C.M.B.—ZP — należy przez to rozumieć Centralę Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw,
- d) W.C.M.B. — należy przez to rozumieć terenowo właściwą wojewódzką centralę materiałów budowlanych.

2. Terenowo właściwą W.C.M.B. jest:

- a) dla dostawców — W.C.M.B. tego województwa, na którego terenie odbywa się produkcja rurek drenarskich,
- b) dla odbiorców — W.C.M.B. tego województwa, na którego terenie następuje zużycie rurek drenarskich.

3. Ilekroć w instrukcji niniejszej jest mowa o prezydium wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw.

II. Bilanse rurek drenarskich.

§ 2. 1. Projekty rocznych wojewódzkich bilansów rurek drenarskich opracowują W.C.M.B., a bilansów ogólnokrajowych C.M.B.—ZP.

2. Projekty rocznych wojewódzkich bilansów rurek drenarskich powinny być uzgadniane z wydziałami rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych, a bilansów ogólnokrajowych — z Ministerstwem Rolnictwa.

§ 3. Bilanse roczne sporządza się:

- a) w terminach wynikających z przepisów o opracowaniu projektu narodowego planu gospodarczego,
- b) oddzielnie dla rurek drenarskich każdej średnicy (łącznie ceramicznych i gliniano-cementowych),
- c) z podaniem w „uwagach” wielkości produkcji rurek drenarskich gliniano-cementowych.

§ 4. 1. Podstawę do opracowania wojewódzkich rocznych bilansów stanowią:

- a) dane o posiadanych zapasach i zapotrzebowaniu rurek drenarskich przez głównych odbiorców,
- b) szacunkowe określenie zapotrzebowania pozostałych odbiorców,
- c) dane o planowanej przez dostawców produkcji rurek drenarskich i zapasach wyrobów gotowych.

2. Dane wymienione w ust. 1 lit. a) i c) dostawcy i główni odbiorcy obowiązani są podawać terenowo właściwym W.C.M.B. nie później niż na 15 dni przed terminem sporządzenia rocznych bilansów wojewódzkich. Dane te należy podawać w układzie umożliwiającym opracowanie bilansów zgodnie z przepisami zawartymi w § 3.

§ 5. Podstawę do opracowania projektów rocznych ogólnokrajowych bilansów rurek drenarskich stanowią projekty rocznych bilansów wojewódzkich.

§ 6. 1. Kopię zatwierdzonego rocznego ogólnokrajowego bilansu rurek drenarskich otrzymuje Ministerstwo Rolnictwa.

2. Kopie wytycznych, o których mowa w § 2 ust. 4 zarządzenia, otrzymują W.C.M.B.

3. W.C.M.B. dostosowują projekty rocznych wojewódzkich bilansów rurek drenarskich do wytycznych (§ 2 ust. 4 zarządzenia) i przedstawiają ostateczne projekty do zatwierdzenia przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

4. Kopie zatwierdzonych rocznych wojewódzkich bilansów rurek drenarskich otrzymują wydziały rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych i wojewódzkie zjednoczenia terenowego przemysłu materiałów budowlanych.

III. Zbyt rurek drenarskich.

§ 7. 1. Wytyczne w sprawie wielkości produkcji i dostaw rurek drenarskich poszczególnych średnic, wynikające z zatwierdzonych rocznych wojewódzkich bilansów, są wiążące dla dostawców.

2. Wytyczne, o których mowa w ust. 1, będą przekazywać dostawcom przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 8. 1. Wytyczne w sprawie stopnia pokrycia zgłoszonego zapotrzebowania rurek drenarskich, wynikające z zatwierdzonych rocznych bilansów wojewódzkich, są wiążące dla głównych odbiorców.

2. Główni odbiorcy mają obowiązek zamówienia i odebrania pełnych ilości rurek drenarskich poszczególnych średnic przewidzianych dla nich w zatwierdzonych rocznych wojewódzkich bilansach.

3. Wytyczne i dane, o których mowa w ust. 1 i 2, będą przekazywać głównym odbiorcom przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 9. 1. Główni odbiorcy powinni składać zamówienia na rurki drenarskie terenowo właściwym W.C.M.B. w terminie do dnia 10 grudnia każdego roku — na rok następny.

2. Drobnymi odbiorcami powinni składać zamówienia na rurki drenarskie terenowo właściwym W.C.M.B. w terminie 20 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa.

3. Wnioski w sprawie ewentualnych zmian w rocznych zamówieniach główni odbiorcy powinni składać terenowo właściwym W.C.M.B. w terminie 20 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić zmiana.

§ 10. 1. W.C.M.B., która otrzymała zamówienie, obowiązana jest przesłać je wybranemu przez siebie dostawcy przed upływem 7 dni od daty otrzymania, zawiadamiając o tym odbiorcę.

2. W.C.M.B. powinna doprowadzać do zawarcia umów pomiędzy odbiorcami a dostawcami w sposób zapewniający wykonanie dostawy przy ekonomicznym wykorzystaniu środków transportowych oraz eliminujący zbędne i krzyżujące się przewozy.

3. W.C.M.B. powinna uwzględnić życzenie odbiorcy co do powierzenia wykonania dostawy wskazanemu przez niego dostawcy, jeżeli życzenie to nie koliduje z przepisem zawartym w ust. 2.

4. Jeżeli zamówienie ma być wykonane w drodze przewozu rurek drenarskich z innego województwa, W.C.M.B. terenowo właściwa dla odbiorcy powinna przekazać je W.C.M.B. terenowo właściwej dla dostawcy, która ma obowiązek załatwić to zamówienie zgodnie z przepisami zawartymi w ust. 1—3.

§ 11. 1. Dostawca, który otrzymał zamówienie, powinien nie później niż w ciągu 7 dni od daty otrzymania zamówienia przesłać terenowo właściwej W.C.M.B. i odbiorcy potwierdzenie przyjęcia zamówienia do wykonania.

2. W razie niewysłania przez dostawcę potwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, uważa się, że umowa została zawarta w ostatnim dniu terminu wyznaczonego do wysłania potwierdzenia.

§ 12. Zamówienia na dostawy rurek drenarskich, przewidzianych w zatwierdzonym wojewódzkim bilansie do wywozu poza granicę województwa, muszą być wykonane niezależnie od stopnia wykonania planu produkcji rurek drenarskich i dostaw dla lokalnych odbiorców.

§ 13. Ze względu na to, że produkcja rurek drenarskich jest w zasadzie produkcją sezonową i nie odbywa się zgod-

nie z nasileniem robót melioracyjnych, odbiorcy powinni odbierać pełne ilości tych rurek stawianych do ich dyspozycji w każdym kwartale kalendarzowym w celu stworzenia u siebie odpowiednich zapasów.

§ 14. 1. Rurki drenarskie ceramiczne muszą odpowiadać polskiej normie PN-55/B-1204, a gliniano-cementowe — resortowej normie RN-59/NB-PMB-13007.

2. Dostawcy są odpowiedzialni wobec odbiorców, jeżeli rurki drenarskie nie odpowiadają warunkom określonym w ust. 1.

3. Odbiorcy powinni dokonywać odbioru jakościowego rurek drenarskich zgodnie z przepisami zawartymi w normach, o których mowa w ust. 1.

§ 15. 1. Dostawcy mają obowiązek bieżącego przesyłania terenowo właściwym W.C.M.B. kopii faktur za dostawy rurek drenarskich wykonane na zlecenie tych W.C.M.B.

2. Dostawcy obowiązani są składać terenowo właściwym W.C.M.B. sprawozdania w trybie i w zakresie wynikającym z instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 16. 1. Wynagrodzenie W.C.M.B. stanowi prowizja w wysokości 0,3% od wartości dostaw rurek drenarskich (w każdorazowo obowiązujących cenach zbytu), wykonanych przez dostawców na zlecenie W.C.M.B.

2. Dostawcy powinni przekazywać W.C.M.B. prowizję, o której mowa w ust. 1, nie później niż w ciągu 10 dni po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego. Przekazanie prowizji powinno być poprzedzone nadesłaniem noty uznaniowej, z której powinno wynikać, jakich numerów faktur rozliczenie dotyczy.

§ 17. W sprawach nie uregulowanych niniejszą instrukcją stosuje się przepisy zawarte w zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników i uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 37, poz. 167).

IV. Przepisy przejściowe.

§ 18. 1. Projekty rocznych wojewódzkich bilansów rurek drenarskich na 1960 r. powinny być sporządzone do dnia 29 lutego 1960 r.

2. Projekt ogólnokrajowego bilansu rurek drenarskich na 1960 r. powinien być sporządzony do dnia 15 marca 1960 r.

§ 19. W związku z przepisami § 18 odbiorcy powinni złożyć zamówienia na rurki drenarskie do dostawy:

- w I kwartale 1960 r. — w trybie dotychczasowym,
- w II, III i IV kwartale 1960 r. — do dnia 10 marca 1960 r.

105

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 5 lutego 1960 r.

w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

W wykonaniu § 2 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1960 r. w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 18, poz. 90) ustala się, co następuje:

Ustalanie planów funduszu plac.

§ 1. 1. Plan funduszu plac ustalony w planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw budowlano-montażowych

resortu nie może w sumie łącznej przekraczać kwoty ustalonej dla danego resortu w narodowym planie gospodarczym.

2. Jednostki nadrzędne nad przedsiębiorstwami (zarządy, zjednoczenia) oraz ministerstwa mają prawo do tworzenia w ramach kwot funduszu plac ustalonych w narodowym planie gospodarczym rezerwy funduszu plac łącznie w granicach do 3% kwoty ustalonej w narodowym planie gospodarczym. Rezerwa ta jest przeznaczona na elastyczne dostosowanie funduszu plac przedsiębiorstw do warunków wykonania zadań ustalonych w planie rocznym.